

סיכום העמדות של בן פטורא ורבי עקיבא

ר' עקיבא	בן פטורא	
ישתה רק בעל המים ויחיה וחברו ימות	"ישתו שניהם וימותו"	ההנחיה המעשית - הפסיקה - ההלכה
"חייך קודמים לחיי חברך" - עליך החובה לדאוג קודם כל לחיים שלך ורק אחר כך לחיים של האחר.	"אל יראה אחד מהם במתתו של חברו" ("יראה" במובן של: ישא באחריות או ישא על מצפונו)	העיקרון המנחה
<p>נימוק עקרוני: עיקרון תבוני (הגיוני) המבוסס על ערך החיים ועל הצדק: בעל המים זכאי להציל עצמו במשאב החיים שלו, וכך יינצלו חיים.</p> <p>נימוק פרגמטי (מעשי): עדיף שחיו של אדם אחד ינצלו מאשר ששניהם ימותו.</p>	<p>נימוק רגשי: בעל המים יחוש רגשות אשם ואחראי למות חברו ("אל יראה במות חברו") אם יעזוב אותו לבד.</p> <p>נימוק פרגמטי: אם ישתו שניהם, הם מאריכים בינתיים את חייהם (גם אם לזמן קצר), ואולי בכל זאת יקרה "נס"...</p>	נימוקים: [למיין לפי: פרגמטיים - מעשיים, רגשיים, עקרוניים]
מבסס את טענתו על הפסוק: "וחי אחיך עמך"	לא מביא ביסוס אך במקור אחר מבסס את טענתו על הפסוק "וחי אחיך עמך" כאשר הוא מבין את המילה "עמך" במשמעות של שווה לך באופן מלא.	ביסוס
עימך – אתה ראשון בחשיבות וחברך מצטרף אליך אבל הוא לא חשוב כמוך	עימך – בתור שותף שווה ערך.	מדרש הפסוק "וחי אחיך עמך"
לחיים ישנו ערך בפני עצמו, חייך ניתנו לך ועליך לשמור עליהם היטב. אפילו על חשבון חיו של אדם אחר	החיים אינם נמדדים בכמות אלא באיכות וישנם דברים שחשובים יותר מהחיים כמו למשל מצפון נקי, נימוק נוסף יכול להיות- האדם מונע מהרגש ולא מהשכל ולכן למרות שבשיקול שכלי אובייקטיבי עדיף שאחד מהם ינצל האדם מונע משיקולים סובייקטיביים ולא יהיה מסוגל לשתות את המים בעצמו ולראות במותו של חברו.	השלכות/ משמעות